

CRAIOVA

Craiova este reședința județului Dolj, denumită și "capitala Olteniei" cu o populație de peste 300.000 de locuitori.

Municipiul Craiova este situat în sudul României, pe malul stâng al Jiului, la ieșirea acestuia din regiunea deluroasă, la o altitudine cuprinsă între 75 și 116 m. Craiova face parte din Câmpia Română, mai precis din Câmpia Olteniei care se întinde între Dunăre, Olt și podișul Getic, fiind străbătută prin mijloc de Valea Jiului. Orașul este așezat aproximativ în centrul Olteniei, la o distanță de 227 km de București și 68 km de Dunăre.

Originea numelui actual al orașului este subiectul multor controverse și plutește în legendă; singurul lucru care se poate spune cu certitudine este că numele vine de la slavonescul "kralj" (rege, crai). La sfârșitul secolului al XV-lea, mai exact în anul 1475, la 1 iunie, a fost atestată documentar localitatea cu numele Craiova. Numele orașului provine de la moșia Boierilor Craiovești, care au jucat un rol foarte important, deoarece din rândul lor s-au ridicat domnitori de seamă ai Țării Românești și tot ei l-au pus domn al Țării Românești pe Mihai Viteazu, simbolul Olteniei.

În afara denumirii antice, Pelendava și a numelui actual (Craiova), localitatea a mai purtat începând cu secolele VII-VIII denumirea latină Ponsiona (pod peste Jiu) denumirea aflată pe o inscripție găsită pe un fragment de stelă în apropierea castrului Pelendava datată din secolul al VII-lea, a primit o confirmare de extremă importanță în ultimii ani, într-o hartă alcătuită în preajma bătăliei de la Nicopole (1396), inclusă într-un manuscris ce se păstrează la Biblioteca Națională de la Paris.

O parte a istoricilor, în frunte cu Nicolae Iorga, Bogdan Petriceicu-Hașdeu și Alexandru D. Xenopol consideră că pe teritoriul de azi al Craiovei a fost teatrul bătăliei de la Rovine din timpul lui Mircea cel Bătrân.

La sfârșitul secolului al XV-lea, Craiova era un târg, întins pe moșia puternicilor boieri Craiovești și a Basarabilor. După prima jumătate a secolului al XVI-lea, Craiova este numită frecvent oraș, fiind cel mai important loc al schimburilor din zonă.

Apărută în ultimele decenii ale secolului al XV-lea, Marea Bănie de Craiova a devenit într-un timp relativ scurt cea de-a doua instituție politică a țării ca importanță, după domnie.

În timpul lui Mihai Viteazu, Craiova a cunoscut o puternică înflorire, izvoare contemporane prezentând orașul ca un important centru politic și militar. Craiova a fost în evul mediu și un centru cu un important rol militar și strategic, fiind un loc de grupare sau regrupare a forțelor militare și centru de declanșare a acțiunilor antiotomane.

În 1770-1771, Craiova devine capitala Țării Românești. Bucureștiul era disputat între oștile rusești și cele turcești; iar capitala Țării Românești este mutată la Craiova, domnul Emanuel Giani-Ruset urmărind de aici desfășurarea ostilităților.

În 1913 în timpul guvernului Titu Maiorescu se semnează tratatul de pace prin care se încheie Războiul balcanic, tratat cunoscut în istorie sub numele de "Pacea de la Craiova".

În 1940 Craiova devine locul "conferinței româno-bulgare", în urma discuțiilor româno-bulgare de la Craiova, s-a semnat un tratat, în 7 septembrie 1940, prin care sudul Dobrogei (Cadrilaterul) revenea Bulgariei.

Începând cu anii '60 orașul devine un puternic centru industrial; se dezvoltă industria constructoare de mașini și utilaje, de avioane, industria chimică, alimentară, ușoară, a materialelor de construcții, industria electrotehnică, industria extractivă, industria energetică.

Craiova de astăzi este o creație urbanistică modernă în care oamenii locului moștenesc un pământ binecuvântat de Dumnezeu, cu ape, păduri, grădini, parcuri, cu numeroase monumente istorice și de arhitectură dar și cu remarcabile instituții de cultură, știință și învățământ, într-un cadru reconfortant pentru autohtoni, ospitalier și prietenos oricărui călător, turist sau om de afaceri străin.

Universitatea din Craiova

Facultatea de medicină și farmacie

Colegiul Național "Frații Buzești"

Colegiul Național „Carol I”

Pe teritoriul municipiului Craiova există mai multe parcuri, precum: Parcul *Nicolae Romanescu*, Parcul *Tineretului*, Grădina Botanică, Parcul Teatrului Național *Marin Sorescu*, Parcul *Sfântul Dumitru*, English Park etc.

English Park

Teatrului Național *Marin Sorescu*

Parcul *Nicolae Romanescu*, unul dintre cele mai frumoase parcuri din țară și al treilea parc natural din Europa, a fost amenajat între anii 1900-1903, în timpul primarului Romanescu, după planurile arhitectului francez E. Redont. Ocupă o suprafață de aproximativ 100 ha și se află în partea de sud a municipiului Craiova, pe locul unde se aflau moșia și grădina familiei Bibescu,

renumite în deceniul al V-lea al secolului al XIX-lea ca loc de promenadă al protipendadei craiovene.

Parcul *Tineretului* este amenajat într-o pădure de stejar de 60 ha și cuprinde o bază sportivă, locuri de promenadă, ștranduri și locuri de joacă pentru copii.

De asemenea municipiul nostru are o bogată zestre de istorie la vedere sub forma statuiilor marcantelor personalități care și-au lăsat amprenta faptelor asupra Craiovei și a întregii țării: statuia Domnitorului Mihai Viteazu, a lui A.I. Cuza, a Regelui Carol I, a Domnitorului Barbu Știrbei;

sub forma monumentelor de arhitectură precum: Palatul Administrativ, Primăria Municipiului Craiova, Biblioteca Județeană, Teatrul Național, Universitatea, Tribunalul Județean, Palatul Vorvoreanu.

sau sub forma muzeelor: Muzeul de Artă și Muzeul Olteniei și a bisericilor: Biserica Madonna Dudu, Catedrala Sfântul Dumitru etc.

Un alt motiv de mândrie îl constituie noul stadion de fotbal.

Un punct de atracție al municipiului nostru îl constituie *Fântâna muzicală* din centrul Craiovei, cea mai mare fântână arteziană din țară și una dintre puținele de acest tip din Europa. Sutele de jeturi de apă, luminile în zeci de culori și fragmentele de muzică clasică au schimbat complet atmosfera din centrul Craiovei.

